

Les arts i els esports com a fòrum per la Utopia

Andreu Ginestet

Membre de la federació alemanya de científics, artista i
diplomàtic silencios

Els Jocs olímpics i la pau

- **1. Curiositat**

Què passa quan un atleta, un artista i un mediador comparteixen el mateix alè sota els anells olímpics?

- **2. Meravellar-se / Inspiració**

L'estadi i el museu són una mateixa pista: on el cos és coreografia, el joc és ritme i la treva és l'obra mestra que només passa quan decidim mirar junts. Els esports són una finestra d'oportunitat a la pau.

- **3. Coratge / Ganes de canviar la realitat**

No n'hi ha prou amb aplaudir la pau; cal entrenar-la. Les Olimpíades ensenyen que sense regles compartides el talent es torna caos. El coratge és pactar el límit per poder saltar-lo. La primera Olimpíada ja es va dissenyar per fomentar una treva i pau entre els pobles grecs exacerbat en guerra contínua. Una tradició que l'ONU va recuperar el 1993 i que avui, amb 165 països subscrits, continua recordant-nos que l'esport pot obrir un espai on allò que ens uneix pesa més que allò que ens divideix.

- **4. Maduresa (80% humilitat – 20% orgull)**

L'esport sense cultura és resultat; la cultura sense esport és idea. La pau madura quan el 80% d'humilitat del mediador troba el 20% d'orgull del campió que sap que el seu rècord només val si l'altre també arriba a la meta.

- **5. Comunicar amb amor allò aconseguit**

Explicar una Olimpíada és narrar com un cronòmetre, un pinzell i un tractat de pau usen la mateixa matèria: la tensió convertida en cerimònia. Això és el que servirà a qui ve després.

- **6. Felicitat per compartir**

L'alegria d'un joc net, d'un cor que canta en dos idiomes enemics, d'una línia de sortida que esborra fronteres: aquesta felicitat ja no és privada, és el mètode.

- **7. Despreocupació / Tabula rasa**

Quan art, cultura i esport han fet la seva feina, la pau no necessita ser defensada: simplement respira. Llavors el mediador s'esborra. I queda el joc, per fi gratuït.

1: L'Artista com a Diplomàtic: El curios Precedent Històric de la Utopia

Rubens (1577-1640):

Tothom coneix els seus quadres. Ningú sap que va ser diplomàtic.

Londres, 1629:

Rubens va viatjar a Anglaterra per [negociar la pau entre Espanya i Anglaterra](#).

El seu truc:

No refiar-se només de la paraula del rei.

Va demanar testimonis.

La seva arma:

La pintura. Va regalar un quadre de la Pau per recordar al rei la seva promesa.

La pregunta:

"Si un pintor del segle XVII va poder fer això...
què podem fer nosaltres?"

La resposta:

Però avui, aquest ofici de [pintor-diplomàtic](#) ha estat substituït.

Per què?

El substitut:

un [artista modern](#)

La clau:

El mediador, el [diplomàtic silenciós, és la font de neutralitat](#). Sense ell, no hi ha neutralitat.

2: Per què la pau no troba qui la pagui

com ens meravellen

- **Cas 1 – Sols no n'hi ha prou:**

[Johan Galtung](#) va inventar les jugades. Les institucions van usar el seu nom per quedar bé. Però no van canviar res. Exemple Afganistan.

- **Cas 2 – Equips sense poder:**

L'[ICIP](#) parla de pau. És necessari. Però no pot sancionar. És un fòrum, no un govern.

- **Cas 3 – El que falta:**

Una Agència Catalana de la Pau, com l'[ACA](#) de l'aigua. L'ACA no discuteix l'aigua: la gestiona. La pau necessita això.

- **La clau: passar de la [ideologia a la utopia amb Karl Mannheim](#)**

No més discursos bonics. Una eina que funcioni. Com una bona eina: funciona, o no funciona.

- **Ganxo final:**

"Saltem al camp?"

3:El Coratge d'Implicar-se:

El Teatre com a Bressol d'una Nova Realitat

- **Mètode:**

[Teatre de l'Oprimit d'Augusto Boal](#). Tothom hi participa. No hi ha públic, només “jugadors” o espect-actors

- **L'estratègia:**

No hi ha ideologia fixa. Les regles neixen del diàleg. Es proven, es canvien, es milloren entre tots.

- **L'alternativa (Fleissner, 2025):**

Tot allò [complex es descompon](#). La història també. O [reorganitzem els fragments de cultura](#) (com va dir Bloch) o ens enfrontem al caos.

- **A què ens animem:**

A jugar. A assajar. A construir pau com qui construeix un castell de sorra: sabent que el mar vindrà, però fent-ho bé mentre tant.

4:Paciència i humilitat: El nou estàndard

comunicar amb amor "*No tot val. Això té regles clares.*"

- **L'estàndard Pareto:**

Res per sota d'aquest nivell no és acceptable per discutir. Un mínim exigible.

- **Exercici per al públic:**

Escriu el teu dubte sobre aquest procés. (Pausa de 5 segons)

- **El meu dubte personal:**

Com gestionar 41.000 observatoris sense convertir-nos en buròcrates?

- **El canvi que proposo:**

- Dels Drets Humans → a la Responsabilitat Humana
- De la Propietat → a la Gestió (amb temps i límit)

- **L'eina:**

Índex de Vitalitat i Cub de Complexitat (Ginestet, 2014/2016)

“80% Humilitat per escoltar. 20% Orgull per no baixar el llistó.”

5:El Canvi de Trauma a Empatia

Felicitat *"No venim a resoldre la pau. Venim a assajar-la."*

- **L'espai:**

El Teatre de l'Oprimit. Tothom hi participa. Ningú mira des de fora.

- **L'objectiu:**

Experimentar el canvi social en temps real. Aquí i ara.

- **El canvi emocional:**

Del Trauma (passat) → a l'Empatia (futur)

- **Les regles:**

- Res no es posposa. Tot passa ara.
- Els errors no estan permesos: són el nou estàndard.
- El fracàs és el camí. Sense fracàs no hi ha aprenentatge.

- **La paradoxa final:**

El procés et fa oblidar l'objectiu. La participació en el teatre ja és la utopia.

"Quan art, esport i mediació han fet la seva feina... la pau no necessita ser defensada. Només respira. El mediador s'esborra. I queda el joc, per fi gratuït."

6: El que NO és Pareto per a la Pau

FELICITAT (joc popular i compartit, no conflicte)

- **El que NO és:**

- Una estratègia final? No.
- Una recepta màgica? No.

- **El que SÍ és:**

Una eina per transformar la societat. En viu. Aquí i ara.

- **La regla clara:**

Qualsevol proposta que no assoleixi el nivell de Pareto ja no es discuteix. Només es comenta. Com una broma sobre el passat.

- **És només una obra de teatre:**

Un guió per a l'escenari de Boal. Amb decorats. Amb acotacions. Res més.

- **El poder real:**

Tota la resta queda en mans dels ciutadans. Nosaltres només posem l'escenari. Ells fan l'obra.

"La felicitat no és guanyar. És jugar junts. Sense por. Sense trauma. Només el joc."

7: Conclusió: La Responsabilitat amb els Nostres NETS

DESPREOCUPACIÓ (alliberament de la culpa, ignorància curada)

- *"No es tracta de culpa. Es tracta de saber. I el saber ens permet fer el salt com a espècie."*
- De la culpa.....a la co-responsabilitat
- Carregar amb el passat Respondre davant el futur
- **La tasca:**
Deixar un planeta lliure de guerra nuclear als nostres nets. [Domsday Clock 85'](#)
- **El procés:**
Els ciutadans no deixen mai de representar l'obra. Hi afegeixen milions de variacions. Nosaltres només donem el primer impuls.
- **El salt final:**
"El saber ens allibera de la culpa. I ens dona una sola tasca: respondre davant qui ve després. Res més. I res menys."

Annex 1: exemple de procés

- **26 de març de 2026.** Un escrit d'un militar i text d'Alfred Fleissner ->acceptació tàcita de la guerra nuclear.
- **31 de març:** Resposta en alemany al text d'Alfred Fleissner amb una primera alternativa en teoria de sistemes
- **15 d'abril de 2026:** Primera publicació de la meva resposta en alemany.
- **22 d'abril de 2026:** Segona resposta en anglès.
- **25 de maig de 2026:** Tercera resposta completa en castellà amb l'annex 4.
- Integració de la resposta a Fleissner en el discurs públic acadèmic internacional: <https://www.ielit.org/congresos/litedu-2026-1/litedu-2026-1-english/> Ponència magistral en castellà: <https://youtu.be/z9miPZ7G400?si=GozVy8D2-NRkWF1s>
- **31 de maig:** Integració de la resposta en un capítol del llibre publicat per la Universitat de Bolonya, Itàlia.
- **La IA considera que,** «Pareto per la pau» presenta exactament les solucions als dilemes que planteja Fleissner en el seu text.
- Per tant, **«Pareto for Peace» s'avança cronològicament a Fleissner,**
- Els conceptes de Pareto for Peace tenen un avantatge d'entre 15 i 20 anys sobre els altres, ja que es remunten als inicis del llibre *Pax* i a les presentacions al Congrés Mundial de Criminologia de 2008. Per als temps que corren, això suposa un avantatge considerable.
- **Convidat:** Podem intentar aprofitar al màxim l'avantatge que tenim. Convido totes les persones interessades a participar en el debat que proposo el 10 de juny en la conferència al CNS. En aquesta presentació, proposo una unió entre l'art i l'esport per impulsar qüestions d'interès majoritari i béns comuns com la pau, que són precisament l'origen dels Jocs Olímpics i les celebracions.

Annex 2 – Cites olímpiques

- **Kirsty Coventry** (presidenta del COI, novembre de 2025, Assemblea General de l'ONU):
 - *"The Olympic Truce is a call to set aside what divides us – and to focus on what unites us. Around the world, conflict and division continue to cause untold suffering. In such a world, sport – and the Olympic Games in particular – can offer a rare space where people meet not as adversaries, but as fellow human beings."*
- **Annalena Baerbock** (presidenta de l'Assemblea General de l'ONU, gener de 2026):
 - *"The Olympic spirit reminds us that competition can elevate humanity, that dialogue can overcome division, and that every athlete's journey reflects the enduring resilience of the human spirit. Even in a divided world, unity remains possible, and respect for our common rules means that we all win."*

Bibliografia

- Baerbock, A. (2026, gener). *Declaració sobre l'esperit olímpic i la construcció de la pau* [Discurs inaugural]. Assemblea General de les Nacions Unides, Nova York, EUA.
- Bloch, E. (1918/1986). *Geist der Utopie*.
- Coventry, K. (2025, novembre). *Discurs davant l'Assemblea General de l'ONU sobre la Treva Olímpica* [Intervenció oficial]. Nacions Unides, Nova York, EUA.
- Fleissner, A. (2025). *Thermodynamik & Geschichte - Zerfall und Neubildung*.
- Gilman, C. P. (1915). *Herland*.
- Ginestet, A. (2014). The Complexity Cube. [Academia.edu](https://www.academia.edu/111111111/Complexity_Cube).
- Ginestet, A. (2016). Complexity Index Equation. [Academia.edu](https://www.academia.edu/111111111/Complexity_Index_Equation).
- Mannheim, K. (1937). *Ideologia i Utopia*.
- Nacions Unides, Assemblea General. (2026). *Construir un món pacífic i millor a través de l'esport i l'ideal olímpic* (Resolució A/RES/80/XX). Nacions Unides.
- Reckwitz, A. (2025). Discussió de novembre sobre Distopia vs. Utopia